

FAITHFUL MEN · ISANG AKLATAN NG MGA KLASIKONG
KRISTIYANO

Magandang Tanong Iyan

That's a Good Question

William MacDonald

Isinalin sa Tagalog mula sa orihinal na Ingles

Faithful Men

PlymouthBrethren.org · KEE Philippine Missions

Orihinal na pamagat sa Ingles: *That's a Good Question*, ni William MacDonald.

Orihinal na edisyon: © Copyright 1995 by William MacDonald.

Salin sa Tagalog, 2026. Ang mga sipi mula sa Kasulatan ay isinalin mula sa edisyong Ingles ng aklat na ito; ang mga talata ay maaaring basahin sa Ang Dating Biblia.

Faithful Men, mula sa PlymouthBrethren.org at KEE Philippine Missions.
Libreng basahin at ibahagi; huwag ipagbili.

“Ang mga bagay na iyong narinig sa akin sa harap ng maraming saksi, ay ipagkatiwala mo sa mga taong tapat, na makapagtuturo naman sa iba.” (2 Timoteo 2:2)

Panimula

Walang nangyayari sa buhay nang nagkataon lamang. Ang lahat ay nakaplano o pinahintulutan.

Hindi nagkataon lamang na napunta sa iyong mga kamay ang maliit na aklat na ito.

Naglalaman ito ng mga katotohanang, kung tatanggapin, ay maaaring magbago sa buong direksiyon ng iyong buhay. Hindi lamang iyon; sinasabi rin nito kung paano mo matatamasa ang kapatawaran ng mga kasalanan, kapayapaan sa Diyos, at ang katiyakan ng isang tahanan sa langit pagkatapos ng buhay na ito.

Sinasagot ng mga susunod na pahina ang mga tanong na maaaring matagal mo nang iniisip. Tiyak na sinasagot nito ang mga tanong na dapat itanong ng bawat isa.

Maglaan ng ilang minuto para basahin ito nang mabuti.

Ang huling sagot ang pinakamahalaga. Kung gagawin mo ang hakbang na inilalarawan doon, magpapasalamat ka magpakailanman.

Garantiya

May kasamang garantiya ang Biblia. Matatagpuan mo ito sa Juan 7:17. Ito ay pangako ng Diyos na ang sinumang taos-pusong nagnanais na malaman ang katotohanan ay makasusumpong nito.

Subukan mo ito. Hilingin sa Diyos na ihayag Niya ang Kanyang sarili sa iyo. Pagkatapos, habang binabasa mo ang aklat na ito, bigyang-pansin lalo na ang mga talata ng Biblia na sinisipi.

Ang susunod na ilang minuto ay maaaring maging pinakamahalaga sa iyong buhay. Kung tutugon ka sa mensahe ng Diyos ayon sa nasusulat sa Kanyang Salita, magkakaroon ka ng buhay na walang hanggan.

Ano ang pinakamahalagang bagay sa buhay?

Mahalaga ang kalusugan, pero hindi ito ang pinakamahalaga, dahil sa karaniwang takbo ng buhay ay mamamatay tayong lahat balang araw.

Mahalaga ang pera at mga ari-arian, pero hindi sapat ang mga ito. Balang araw ay kailangan nating iwanan ang lahat ng ito.

Mahalaga ang kasiyahan, pero kahit iyon ay hindi nagtatagal magpakailanman.

Dahil sa kaiklian ng panahon at sa haba ng walang hanggan, ang pinakamahalaga ay ang malaman na tiyak at ligtas ang ating walang hanggang hantungan. Ito ay ang malaman na ang ating kabilang buhay ay mababaybay na L-A-N-G-I-T at hindi I-M-P-I-Y-E-R-N-O.

Itinanong ni Jesus ang mahalagang tanong na ito: "Ano ang mapapakinabang ng isang tao kung makamitan niya ang buong sanlibutan, at mawala naman ang kanyang kaluluwa? O ano ang maibibigay ng tao na katumbas ng kanyang kaluluwa?" (Marcos 8:36, 37).

Bakit may problema? Bakit may tanong pa tungkol dito?

Ang problema ay ang kasalanan. Inihiwalay ng kasalanan ang tao sa Diyos, ginawa siyang hindi karapat-dapat sa langit, at ginawa siyang lubos na karapat-dapat sa impiyerno.

Sinasabi ng Biblia, "Ang inyong mga kasamaan ang naghiwalay sa inyo at sa inyong Diyos, at ang inyong mga kasalanan ang nagkubli ng Kanyang mukha sa inyo" (Isaias 59:2).

Ano ang kasalanan?

Ang kasalanan ay anumang kulang sa kasakdalan ng Diyos. Iyan ang ibig sabihin ng Diyos nang sabihin Niyang "ang lahat ay nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos" (Roma 3:23).

Ito ay ang paggawa ng alam nating hindi dapat gawin. "Ang lahat ng kalikuan ay kasalanan" (1 Juan 5:17).

Ito ay ang hindi paggawa ng alam nating dapat gawin. "Ang nakaaalam gumawa ng mabuti at hindi ito ginagawa, sa kanya ay kasalanan" (Santiago 4:17).

Ito ay ang paglabag sa budhi. "Ang anumang hindi mula sa pananampalataya ay kasalanan" (Roma 14:23).

Ito ay ang pagsunod sa sariling kalooban o paglabag sa kautusan. Ito ay ang pagsasabi sa Diyos, "Hindi ang kalooban Mo kundi ang akin ang mangyari."

Hindi lamang makasalanan ang ating mga isip, salita, at gawa; makasalanan din ang ating kalooban. Sa katunayan, ang kung ano tayo ay higit na masama kaysa sa anumang nagawa natin.

Pinararamdam mo sa akin na may sala ako. Hindi mo ba gusto na maganda ang tingin ko sa sarili ko?

Nais ng Diyos na madama mong may sala ka upang kumilos ka. Ang mga umaamin lamang na sila'y may sakit ang pupunta sa doktor para gumaling. Hindi ba sinabi ng Panginoong Jesus,

"Ang mga walang sakit ay hindi nangangailangan ng manggagamot kundi ang mga may sakit" (Lucas 5:31)? Ang mga kumikilala lamang na sila'y makasalanang ang lalapit kay Cristo para maligtas. Ano ang silbi ng magandang tingin sa sarili kung dumudulas ka na sa gilid ng bangin?

Kung ang mabubuting tao ay pupunta sa langit at ang masasama ay sa impiyerno, ano pa ang dapat kong ikabahala?

Mali ang batayan kaya mali rin ang konklusyon.

Mali ang batayan. Hindi totoo na ang mabubuting tao ay pupunta sa langit. Ayon sa pamantayan ng Diyos, walang mabubuting tao. "Sapagkat walang taong matuwid sa lupa na gumagawa ng mabuti at hindi nagkakasala" (Eclesiastes 7:20).

Ang tanging uri ng mga taong pupunta sa langit ay mga makasalanang iniligtas ng biyaya.

Dahil mali ang batayan, mali ang konklusyon. Kung hindi ka iniligtas ng biyaya, marami kang dapat ikabahala.

Sinasabi mo bang kasing-sama ako ng maraming taong kilala ko?

Sa sarili mong pananaw, o sa pananaw ng iyong mga kamag-anak at kaibigan, maaaring hindi ka kasing-sama ng iba. Pero hindi iyan ang mga pamantayang mahalaga. Sinasabi ng Biblia na ang mga sumusukat sa kanilang sarili ayon sa kanilang sarili at naghahambing ng kanilang sarili sa isa't isa ay hindi marunong (tingnan ang 2 Corinto 10:12). Ang pananaw ng Diyos ang mahalaga. Sa paningin ng Diyos, tayo ay mga makasalanang may sala.

Kung susundin ko ang Sampung Utos at gagawin ang lahat ng makakaya ko, hindi pa ba sapat iyon?

Una sa lahat, dapat mong maunawaan kung ano ang hinihingi ng Sampung Utos:

1. Walang ibang diyos. Ang tunay na Diyos ang dapat mauna. Inaalis nito ang mga diyos-diyosan ng mga pagano pero pati na rin ang mga diyos gaya ng pera, sex, kapangyarihan, at sarili. Wala sa mga ito ang maaaring nasa trono ng buhay.
2. Walang diyus-diyusan. Karaniwan nating iniisip na ang diyus-diyusan ay mga inukit na larawan, pero ipinagbabawal din ng utos na ito ang pagsamba sa mga bagay gaya ng kotse, bahay, asawa, o mga anak.
3. Huwag gamitin sa walang kabuluhan ang Pangalan ng Panginoon. Ipinagbabawal nito ang pagsisinungaling sa ilalim ng panunumpa pero pati na rin ang paglapastangan at pagmumura.
4. Alalahanin ang Araw ng Sabbath. Dapat nating ibukod ang isang araw sa bawat pito para sa pagsamba at paglilingkod sa Diyos.
5. Igalang ang iyong ama at ina. Huwag silang suwayin, huwag silang tratuhin nang walang galang, o nakawan. Kasama rin dito ang pag-aalaga sa kanila at pagpapakita ng pasasalamat sa kanila.
6. Huwag papatay. Kahit hindi ka pa nakapatay ng tao, tandaan na tayong lahat ay may sala sa pagpatay sa Anak ng Diyos. Ang ating mga kasalanan ang naging dahilan ng Kanyang kamatayan. Itinuro ni Jesus na ang poot at galit ay pagpatay sa simula pa lamang nito (Mateo 5:21, 22; 1 Juan

- 3:15). Tiyak na ang aborsiyon ay isang makabagong anyo ng pagpatay.
7. Huwag mangangalunya. Ipinagbabawal nito ang lahat ng pakikipagtalik sa labas ng kasal. Pero itinuro rin ni Jesus na kahit ang mahalay na pagtingin ay pangangalunya (Mateo 5:28).
 8. Huwag magnanakaw. Huwag kunin ang ari-arian ng iyong kapwa pero huwag ding nakawan ang Diyos ng paglilingkod, pagsamba, pagsunod, at kaluwalhatian.
 9. Huwag magsisinungaling. Huwag magsumite ng maling income tax return. Huwag magsinungaling tungkol sa iyong edad. Huwag magsabi ng maliliit na kasinungalingan. Huwag magpalabis o manlinlang.
 10. Huwag mag-iimbot. Ang pag-iimbot ay nangyayari sa isip, kaya ang ibig sabihin nito ay "Magkaroon ng malinis na pag-iisip." Kumusta ang iyong pag-iisip?

Binuod ni Jesus ang mga utos sa pagsasabing dapat nating ibigin ang Diyos nang buong pagkatao at ibigin ang ating kapwa gaya ng ating sarili.

Walang sinuman, maliban sa Panginoong Jesus, ang nakasunod sa mga ito o makasusunod sa mga ito.

Kung hindi natin kayang sundin ang Sampung Utos, bakit ibinigay ang mga ito?

Ibinigay ang mga ito upang mapatunayan sa atin na tayo ay makasalan. "Sa pamamagitan ng kautusan ay ang pagkakilala sa kasalanan" (Roma 3:20). Kailangan ng tuwid na guhit para makita ang baluktot. Ang mga utos ang tuwid na guhit ng

Diyos. Tumatayo tayo sa tabi ng mga ito at nakikita natin kung gaano tayo kabaluktot.

Pero hindi kailanman ginawa ang mga ito bilang hagdan patungo sa langit. Sinasabi sa atin ng salamin na kailangang hugasan ang ating mukha, pero hindi ito nililinis ng salamin. Sinasabi sa atin ng thermometer na may lagnat tayo, pero hindi nagagamot ng paglunok ng thermometer ang lagnat.

Wala bang paraan para mabayaran ko o matubos ang sarili kong mga kasalanan?

Walang paraan.

Sinasabi mo bang mali ang paggawa ko ng penitensiya para sa aking mga kasalanan?

Wala sa Biblia ang salitang "penitensiya," at wala rin doon ang ideyang ito.

Sinasabi sa atin ng Biblia na ang lahat ng ating katuwiran (ibig sabihin, ang pinakamabuting maihahandog natin) ay hindi hihigit sa maruming basahan (tingnan ang Isaias 64:6).

Hindi penitensiya ang nais ng Diyos, ni ang basta pagdadalamhati, ibig sabihin, kalungkutan dahil sa kasalanan, ni ang panghihinayang, kundi pagsisisi.

Ano ang ibig mong sabihin sa pagsisisi?

Ang pagsisisi ay ang pagbabago ng isip tungkol sa kasalanan, sa sarili, sa Diyos, at kay Cristo, na nagpapabago sa saloobin, na nagpapabago naman sa mga gawa. Hindi lamang isip ang kasangkot dito kundi pati ang budhi. Ito ay ang pag-amin ng makasalanan sa kanyang kasamaan, pagkaligaw, kawalan ng

kakayahan, at kawalan ng pag-asa, at sa kanyang pangangailangan ng biyaya. Ito ay isang pagtalikod. Ito ay ang pagpanig sa Diyos laban sa sarili.

Kasama rito ang pagdadalamhati, ibig sabihin, kalungkutan dahil sa kasalanan, pero higit pa rito ang pagsisisi. Maaari kang malungkot dahil sa kasalanan pero hindi naman tumatalikod dito.

Wala bang paraan para pagtrabahuhan ko o maging karapat-dapat ako sa aking kaligtasan? Ikasisiya ko iyon nang husto.

Iyan ang dahilan kung bakit napakapopular ng turo na kaligtasan sa pamamagitan ng mga gawa. Popular ito dahil pinaniniwala nito ang mga tao na sila mismo ang makapagligligtas sa kanilang sarili. Binibigyan nito ng karangalan ang makasalanang kalikasan ng tao.

Pero walang paraan para pagtrabahuhan mo o maging karapat-dapat ka sa kaligtasan. Sinasabi ng Diyos na tayo ay naligtas sa pamamagitan ng biyaya lamang (Efeso 2:8, 9).

Paulit-ulit mong sinasabi na ang kaligtasan ay sa pamamagitan ng biyaya. Ano ang ibig mong sabihin doon?

Ang biyaya ay ang pagpapakita ng Diyos ng kagandahang-loob sa mga hindi karapat-dapat dito, kundi sa katunayan ay karapat-dapat sa mismong kabaligtaran.

Malapit itong kaugnay ng ideya ng isang kaloob. Hindi mo pinagtatrabahuhan ang isang kaloob. Sahod iyon kung gayon. Tinatanggap mo ang isang kaloob at sinasabi mong "salamat."

Hindi maaaring paghaluin ang biyaya at mga gawa. Kailangang isa lamang sa dalawa.

Kailangang ipagkaiba ang biyaya sa katarungan. Sa katarungan, natatanggap mo ang nararapat sa iyo. Sa biyaya, natatanggap mo ang kagandahang-loob na hindi nararapat sa iyo.

Kung gayon, tama ba ang pagkaunawa ko na hindi ka naniniwala sa mabubuting gawa?

Gaya ng nabanggit na natin, itinuturo ng Salita ng Diyos na hindi tayo naliligtas sa pamamagitan ng mabubuting gawa, pero kapag ligtas na tayo, dapat tayong makilala sa mabubuting gawa. Ang mabubuting gawa ay hindi ang sanhi kundi ang bunga; hindi ang ugat kundi ang prutas; hindi ang pinagmulan kundi ang resulta.

Ang unang mabuting gawa na magagawa ng sinuman ay ang sumampalataya kay Cristo (Juan 6:29). Mula noon, anumang gawin niya para sa kaluwalhatian ng Diyos at para sa kabutihan ng iba ay isang mabuting gawa.

Nabautismuhan ako noong sanggol pa ako. Hindi pa ba sapat iyon?

Walang nililigtas ang bautismo, sanggol man o matanda.

Walang kahit isang talata sa Bagong Tipan na sumusuporta sa pagbabautismo sa mga sanggol. Ang tanging mga taong binautismuhan ay ang mga nagtiwala na kay Jesu-Cristo bilang Panginoon at Tagapagligtas (Mga Gawa 2:41).

Ang turo na nililigtas ng bautismo ang mga sanggol ay ginagawang di-makatarungang Hukom ang Diyos, na

hinahatulan ang mga hindi nagkaroon ng pagkakataong mabautismuhan.

Ginagawa nitong Tagapagligtas ang tubig sa halip na si Jesus.

Kung maliligtas ang mga sanggol sa ilang patak ng tubig, bakit pa kailangang mamatay ng Panginoong Jesus?

Hindi ito umuubra. Marami sa mga nabautismuhan noong sanggol ang naging mangangalunya, mamamatay-tao, at iba pang uri ng kriminal.

Teka! Sabihin mo nang simple. Ano ang kailangan ko para maligtas?

Kailangan mong ipanganak na muli. Maikli itong sinabi ni Jesus: "Huwag kang magtaka na sinabi Ko sa iyo, 'Kailangan kayong ipanganak na muli'" (Juan 3:7). Malibang ipanganak na muli ang isang tao, hindi niya kailanman makikita o mapapasok ang kaharian ng Diyos.

Ano ang ibig mong sabihin sa ipanganak na muli?

Ang bagong kapanganakan ay isang kamangha-mangha, mahimala, at higit-sa-likas na gawa ng Diyos na nangyayari kapag ang isang tao ay nagsisi sa kanyang mga kasalanan at tumanggap kay Jesu-Cristo sa pamamagitan ng pananampalataya bilang Panginoon at Tagapagligtas. Ang una mong kapanganakan ay pisikal; ang bagong kapanganakan ay espirituwal.

Sinasabi mo na ang tanging daan para maligtas ay sa pananampalataya kay Cristo. Hindi ba makitid ang isip ang mag-isip na iisa lamang ang daan?

Kung gayon, makitid ang isip ng Biblia.

Sinabi ni Jesus na walang sinumang makalalapit sa Diyos Ama kundi sa pamamagitan Niya (Juan 14:6).

Sinabi ni Pedro na walang sinumang maliligtas sa ibang paraan maliban kay Cristo (Mga Gawa 4:12).

At isinulat ni Pablo na walang ibang pundasyon maliban kay Jesu-Cristo (1 Corinto 3:11).

Ang pananampalataya kay Cristo ang tanging daan ng kaligtasan.

Ano ang ibig sabihin ng magkaroon ng pananampalataya o sumampalataya?

Ibig sabihin nito ay tanggapin ang Panginoong Jesu-Cristo lamang bilang iyong tanging pag-asa para sa langit.

Tinatalikuran mo ang anumang ideya ng pagliligtas sa iyong sarili o kahit ang pagkakaroon ng bahagi sa iyong sariling kaligtasan, at inilalagak mo ang iyong buong pagtitiwala sa Kanya.

Iba't ibang salitang kahulugan ng pagsampalataya ang ginagamit sa Biblia, gaya ng:

Tanggapin. Pumasok sa pinto. Buksan ang pinto. Kumain.

Uminom. Lumapit o umuwi, gaya ng alibughang anak.

Tanggapin ang isang kaloob. Tumingin. Umibig. Magpahayag.

Makinig. Humipo, sa laylayan ng Kanyang damit. Tanggapin

ang isang paanyaya: sa isang kasalan o sa isang malaking piging. Sumunod.

Hindi ba ang pananampalataya ay pagtalon sa dilim?

Hindi. Sa katunayan, ang pananampalataya ay humihingi ng pinakatiyak na katibayan, at natatagpuan ito sa Salita ng Diyos. Walang kasintiyak ng Salita ng Diyos. Ang Kanyang Salita ay katotohanan (Juan 17:17). Ang magtiwala sa Kanya ang pinakamatino, pinakalohikal, at pinakamakawatwirang bagay na magagawa ng isang tao. Ano pa ang mas makatwiran kaysa magtiwala ang nilalang sa kanyang Manlilikha? Hindi Siya maaaring magsinungaling, manlinlang, o malinlang.

Hindi ba masyadong madali ang ebanghelyo? Masyadong mura?

Madaling maligtas, napakadali kaya ito ay para sa lahat.

Mura ito para sa makasalanan: walang salapi at walang bayad (Isaias 55:1).

Gayunman, hindi ito mura para sa Tagapagligtas. Kinailangan Niyang iwanan ang kaluwalhatian ng Langit, bumaba sa gubat na ito ng kasalanan, magdusa, ibuhos ang Kanyang mahalagang dugo, at mamatay sa kakila-kilabot na kamatayan upang bilhin ang ating kapatawaran (1 Pedro 2:24).

Paano ko malalaman kung tama ang paraan ng aking pagsampalataya, kung sapat ang

aking pananampalataya, o kung tamang uri ng pananampalataya ang mayroon ako?

Hindi ang pananampalataya ang tagapagligtas. Si Jesus ang Tagapagligtas. Ang tunay na pananampalataya ay kumakapit sa Kanya.

Hindi ito basta pagsang-ayon ng isip sa mga katotohanan kundi pagtitiwala sa isang Persona.

Hindi ang dami ng pananampalataya kundi ang Pinagtitiwalaan ng pananampalataya ang mahalaga.

Sinasabi mo na wala kang kailangang gawin para maligtas, na ang kailangan mo lamang ay sumampalataya. Hindi ba magkasalungat iyon?

Parang magkasalungat, pero ito ang ibig sabihin.

Walang gawang may merito na kailangan mong gawin (o kaya mong gawin). Hindi ka naliligtas sa pamamagitan ng mabubuting gawa, pagiging kasapi ng simbahan, katapatan sa pagsunod sa mga sakramento, pagbibigay sa mahihirap, at iba pa (Tito 3:5).

Ang pagsampalataya kay Cristo ay hindi isang gawang may merito. Hindi mo pinagtatrabahuan ang langit sa paggawa nito, at hindi ka rin makapagmamalaki dahil ginawa mo ito.

Paano ko malalaman na kaya kong manatili pagkatapos kong maligtas?

Hindi mo kayang panatilihing ligtas ang iyong sarili, kung paanong hindi mo kayang iligtas ang iyong sarili sa simula pa lamang.

Hindi lamang nagliligtas si Cristo kundi nag-iingat din. Kapag sinimulan Niya ang isang mabuting gawa sa iyo, tatapusin Niya ito (Filipos 1:6; Judas 24).

Kung ang kailangan mo lamang ay sumampalataya, hindi ba puwede ka nang mamuhay kahit paano mo gusto?

Kapag ikaw ay naligtas, binabago ng Diyos ang iyong mga gusto. Hindi mo na gustong magkasala. Nawawala ang mabangis mong pagkagutom sa kasalanan. Ayaw mo nang magpatuloy sa bagay na naging sanhi ng kamatayan ng iyong Tagapagligtas. Mayroon kang pag-ibig sa kabanalan. Sinasabi ng Biblia, "Kaya't kung ang sinuman ay na kay Cristo, siya ay bagong nilalang; ang mga lumang bagay ay lumipas na; narito, ang lahat ng bagay ay naging bago" (2 Corinto 5:17).

Kung magkasala ako pagkatapos kong maligtas, hindi ba mawawala ang aking kaligtasan?

Sinabi ni Jesus na wala sa Kanyang mga tupa ang mapapahamak kailanman (Juan 10:27-29).

Ang lahat ng inaring-ganap ay luluwalhatiin balang araw (Roma 8:30b).

Ang kaligtasan ay isang kapanganakan (Juan 3:3, 5). Ang kapanganakan ay pangwakas at hindi na mababago.

Ang kaligtasan ay buhay na walang hanggan (Juan 3:16, 36). Ang walang hanggan ay magpakailanman.

Walang anumang makapaghihiwalay sa mananampalataya sa pag-ibig ng Diyos (Roma 8:38, 39).

Pero may kilala akong taong naligtas, pagkatapos ay nagkasala at napahamak. Ano ang masasabi mo ryan?

Kung tunay siyang naligtas, hindi siya mapapahamak. Kung, gayunman, nagkukunwari lamang siya, maaaring nakaranas lamang siya ng isang uri ng pagbabagong-asal. Maaaring nagbagong-buhay siya sandali, at pagkatapos ay bumalik sa dati niyang makasalanang pamumuhay.

Hindi natin dapat ibatay ang ating doktrina sa karanasan kundi sa kinasihang Salita ng Diyos lamang. Ang pagsubok ay dapat laging, "Ano ang sinasabi ng Biblia?"

Sinasabi mo na kapag naligtas ang isang tao, tumatanggap siya ng kapatawaran ng mga kasalanan. Pero paano ang mga kasalanang nagawa pagkatapos niyang maligtas?

Kapag naligtas ang isang tao, tumatanggap siya ng kapatawaran para sa lahat ng kanyang kasalanan kung tungkol sa parusa. Nang mamatay si Jesus, namatay Siya para sa lahat ng ating kasalanan, nakaraan, kasalukuyan, at hinaharap. Nang Siya'y mamatay, ang lahat ng iyon ay sa hinaharap pa. Namatay Siya para sa lahat ng iyon. Ngayon, ang Diyos na Hukom ay walang matagpuang kasalanan sa mananampalataya na dapat Niyang parusahan ng walang hanggang kamatayan dahil pinasan ni Jesus ang parusa sa krus ng Kalbaryo. "Kaya ngayon ay wala nang hatol na kaparusahan sa mga nasa kay Cristo Jesus" (Roma 8:1).

Ang mga kasalanang nagawa pagkatapos maligtas ay may ilang ibinubunga:

- Sinisira ng mga ito ang pakikisama sa Diyos. Nananatiling sira ang pakikisamang ito hanggang ang kasalanan ay maipagtapat at maiwan. Gayunman, bagama't sira ang pakikisama, hindi sira ang ugnayan. Ang pakikisama ay isang maselang sinulid; ang ugnayan ay isang tanikalang hindi napuputol.
- Sinisira ng mga ito ang pakikisama sa ating mga kapwa mananampalataya.
- Hinahadlangan ng mga ito ang pagsagot sa ating mga panalangin.
- Ginagawa ng mga ito na walang bunga, kung hindi man imposible, ang paglilingkod kay Cristo. Tinatatakan ng mga ito ang ating mga labi.
- Nagdadala ang mga ito ng kahihyan at kadustaan sa Pangalan ng Panginoon.
- Ninanakaw ng mga ito ang ating kagalakan.
- Nagdudulot ang mga ito ng pag-aalinlangan sa katotohanan ng ating pagbabagong-loob. Sinabi ni J. I. Packer, "Ang tanging patunay ng nakaraang pagbabagong-loob ay ang kasalukuyang pagiging nagbago."
- Hinahadlangan ng mga ito ang paglago sa espiritu.
- Inaanyayahan ng mga ito ang pagdidisiplina ng Diyos.

Ang hindi mananampalataya ay tumatanggap ng kapatawaran ng Hukom sa mga kasalanan sa pamamagitan ng pagsampalataya sa Panginoong Jesu-Cristo. Ito ay kapatawarang minsanan at para sa lahat.

Ang mananampalataya ay tumatanggap ng kapatawaran ng isang magulang sa pamamagitan ng pagtatapat. Ito ay isang bagay na kailangan natin hangga't tayo ay nasa katawang ito.

Ano ang mangyayari kung, pagkatapos kong maligtas, mamatay ako na may mga kasalanang hindi naipagtapat?

Gaya ng ipinaliwanag sa itaas, nabayaran na ang parusa sa mga kasalanang iyon. Hindi hihingi ang Diyos ng dalawang beses na bayad. Kaya hindi naaapektuhan ang iyong walang hanggang kaligtasan.

Ang pakikisamang sinira ng mga kasalanan ay maibabalik kapag ikaw ay pumasok na sa harapan ng Panginoon. Ang mga kasalanang hindi naipagtapat ay maaaring magbunga ng pagkawala ng gantimpala sa Hukuman ni Cristo.

Sinasabi mo na si Cristo ay namatay para sa lahat. Bakit hindi ligtas ang lahat?

Ang kamatayan ni Cristo ay sapat para sa lahat ng kasalanan ng lahat ng tao sa lahat ng panahon. Pero ito ay may bisa lamang kapag tinanggap ng isang tao si Cristo sa pamamagitan ng pananampalataya.

Hindi inililigtas ng Diyos ang mga tao nang labag sa kanilang kalooban. Hindi Niya pupunuin ang langit ng mga taong ayaw pumunta roon.

Kung magtitiwala ako kay Cristo, magkakaroon ba ako ng matinding karanasan sa damdamin?

Ang ilan ay mayroon at ang ilan ay wala. Sa ilan, lalo na sa mga iniligtas mula sa buhay na lubog sa kasalanan, madalas ay may matinding karanasan ng paglaya. Sa iba naman, maaaring tahimik na pagtanggap lamang ito sa isang alok mula sa Diyos. Walang duda na kasangkot ang damdamin sa kaligtasan, pero

kung minsan ay hindi agad dumarating ang epekto nito sa damdamin, at kahit dumating ay unti-unti pa.

Paano ko malalaman kapag ako ay ligtas na?

Una at higit sa lahat, sa pamamagitan ng Salita ng Diyos. Isinulat ang Biblia upang ang mga sumasampalataya sa Pangalan ng Anak ng Diyos ay makaalam na sila ay ligtas (1 Juan 5:13).

Pero mayroon ding mga katibayang ito:

- Pagnanais na sumunod sa Panginoon.
- Pagmamahal sa mga Cristiano.
- Pagmamahal sa kabanalan.
- Pagkamuhi sa kasalanan.
- Pagmamahal sa Salita ng Diyos.
- Pagmamahal sa panalangin.
- Kamalayan sa patnubay ng Diyos.
- Matatag na pagpapatuloy sa pananampalataya.
- Ang patotoo ng Banal na Espiritung nananahan sa loob.
- Pagnanais na ibahagi ang mabuting balita sa iba.

Hindi ba kailangan ko munang ayusin ang buhay ko bago ako lumapit kay Jesus?

Hindi iyan ang ebanghelyo. Habang lalo mong sinusubukan, lalo kang lalala.

Ang kailangan mo ay hindi pagbabagong-asal kundi bagong kapanganakan.

Hindi kayang ayusin ng naghihingalong magnanakaw ang kanyang buhay, at hindi mo rin kaya.

Ikinuwento ni Jesus ang tungkol sa isang lalaking sinubukang ayusin ang kanyang buhay. Nalinis at nawalan ng laman ang kanyang bahay pero hindi niya pinapasok ang Tagapagligtas. Ang kanyang huling kalagayan ay naging mas masama kaysa sa una (Mateo 12:43-45).

*Huwag kang paantalain ng budhi,
O mangarap na ika'y karapat-dapat;
Ang tanging hinihingi Niya
Ay madama mong Siya'y kailangan mo.
Halika, ikaw na pagod at nabibigatan,
Ligaw at sira dahil sa pagkahulog;
Kung maghihintay kang bumuti muna,
Hindi ka na lalapit kailanman.*

Hindi ba kapangahasan para sa isang tao na sabihing siya ay ligtas?

Kung ang kanyang kaligtasan ay nakasalalay kahit paano sa sarili niyang katuwiran, kapangahasan nga iyon. Pero kapag sinabi ng isang tunay na mananampalataya na siya ay ligtas, hindi siya nagmamayabang. Para bang sinasabi niya, "Ako ang gumawa ng lahat ng pagkakasala at si Cristo ang gumawa ng lahat ng pagliligtas." Iniugnay niya ang kanyang kaligtasan sa biyaya ng Diyos at hindi sa kanyang sarili.

Ang pinakamalaking kapangahasan ay ang tawaging sinungaling ang Diyos sa hindi paniniwala sa patotoong ibinigay Niya tungkol sa Kanyang Anak (1 Juan 5:10).

Kung tama kayong mga Cristiano, bakit napakakaunti ninyo?

Ipinapalagay ng tanong na ang nakararami ay karaniwan o laging tama. Hindi ito totoo.

Noong panahon ng baha, walong tao lamang ang tama; ang lahat ng iba ay namatay.

Sa Kalbaryo, mali ang karamihan; iilang natatakot na alagad lamang ang tama.

Sinabi ni Jesus, "Maluwang ang pintuan at malapad ang daan na patungo sa kapahamakan, at marami ang pumapasok doon. Sapagkat makipot ang pintuan at mahirap ang daan na patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpung nito" (Mateo 7:13, 14).

Kung ang Diyos ay makapangyarihan sa lahat, bakit Niya pinahihintulutan ang mga digmaan, trahedya, pagdurusa, at kalungkutan?

Ang lahat ng ito ay bunga ng pagpasok ng kasalanan sa mundo. Ang Diyos ay hindi pinagmulan ng anumang kasamaan. Ang lahat ng karamdaman, pagdurusa, kalungkutan, at kamatayan ay mula sa diyablo. Pinahihintulutan ito ng Diyos, pero pagkatapos ay pinangingibabawan Niya ito para sa Kanyang kaluwalhatian, para sa kabutihan ng Kanyang bayan, at para sa pagsasakatuparan ng Kanyang mga layunin.

Kung ang Diyos ay Diyos ng pag-ibig, paano Niya maipadadala ang mga tao sa impiyerno?

Una sa lahat, hindi ginawa ng Diyos ang impiyerno para sa mga tao. Ginawa Niya ito para sa diyablo at sa kanyang mga anghel. Ayaw ng Diyos na may sinumang tao ang mapunta sa impiyerno. Upang mapigilan ito, isinugo Niya ang Kanyang Anak upang magdusa, magdugo, at mamatay sa Kalbaryo upang magbukas ng daan ng pagtakas. Kung tatanggihan ng mga tao ang paraan ng kaligtasan ng Diyos, ano pa ang ibang mapagpipilian? Sa tunay na kahulugan, ang tanging mga taong napupunta sa impiyerno ay ang mga pumipili nito, ang mga sadyang tumatanggi sa libreng kaloob ng buhay na walang hanggan sa langit.

Ang bumabagabag sa akin ay napakaraming mapagkunwari sa simbahan.

Mahalagang tandaan na may pagkakaiba ang mga tunay na Cristiano at ang mga Cristiano sa pangalan lamang, ang mga nagsasabi lamang na sila'y Cristiano at ang mga nagpapakita sa kanilang buhay na sila'y tunay na mananampalataya. May mga mapagkunwari sa pulitika pero hindi iyon pumipigil sa mga tao na bumoto. May mga mapagkunwari sa palakasan pero dinudumog pa rin sila ng mga manonood. May mga mapagkunwari sa mundo ng libangan pero hindi iyon nakapagpapalayo sa mga tao. May pekeng pera pero hindi iyon dahilan para tumanggi ang sinuman na magkaroon ng pera. Ang ginagaya lamang ng tao ay ang tunay at mahalaga. Hindi namin ipinagtatangol ang pagkukunwari, pero huwag mo itong gawing dahilan para hindi maligtas. Hindi ka hinihiling ng Diyos na manampalataya sa mga Cristiano; hinihiling Niyang

manampalataya ka kay Jesus. Kapag ikaw ay naging Cristiano, tiyakin mong ipinakikita mo sa mundo kung ano dapat ang isang tunay na Cristiano.

Nag-aalangan ako dahil naniniwala akong pera lang ang gusto ng simbahan.

Kung minsan ay ginagamit ito bilang dahilan para hindi maging Cristiano. Hindi ito makatwirang dahilan. Bagama't totoo na ang ilang simbahan at programa sa radyo at TV ay naging negosyong pinagkakakitaan, hindi iyon tamang larawan ng tunay na pananampalatayang Cristiano. Hindi ang pera mo ang gusto ng Diyos; ang gusto Niya ay ang iyong buo at lubos na pagtitiwala.

Kung maligtas ako, kailangan ba akong mabautismuhan?

Kung tunay kang nagbagong-loob, dapat mong naisin na mabautismuhan. Bagama't hindi ito kailangan para sa kaligtasan, kailangan ito para sa pagsunod. Dahil iniutos ito ni Jesus, napakahalaga nito (Mateo 28:19). Isa ito sa mga unang paraan ng hayagang pagpapahayag mo ng iyong pananampalataya sa mundo. Kung matigas na tumatanggi ang isang tao na mabautismuhan, ang pagtanggap ito ay nagdudulot ng pag-aalinlangan sa katotohanan ng kanyang pagbabagong-loob. Ang mga nagpapahayag na Cristiano na namatay nang hindi nabautismuhan ay mananatiling hindi nabautismuhan sa buong walang hanggan.

Kung maligtas ako, kailangan ko bang talikuran ang pananampalatayang kinalakhan ko?

Kung itinatangi ng pananampalatayang iyon na si Cristo ay Diyos, o

kung itinuturo nito ang kaligtasan sa pamamagitan ng mga gawa, o

kung nagsasagawa ito ng pagsamba sa diyus-diyusan, o

kung itinatangi nito na ang Biblia ay Salita ng Diyos,

oo, kailangan mo itong iwanan. Nanaisin mong iwanan ito, kahit magdulot pa ito ng alitan sa iyong pamilya.

Sinabi ni Jesus, "Huwag ninyong isiping pumarito Ako upang magdala ng kapayapaan sa lupa. Hindi Ako pumarito upang magdala ng kapayapaan kundi tabak. Sapagkat pumarito Ako upang paglabanin ang lalaki at ang kanyang ama, ang anak na babae at ang kanyang ina, at ang manugang na babae at ang kanyang biyenang babae; at ang magiging mga kaaway ng tao ay ang mga kasambahay niya" (Mateo 10:34-36). Madalas na nagiging dahilan ang pagbabagong-loob para lumayo ang loob ng mga kamag-anak sa bagong mananampalataya.

Gayunman, hindi ka dapat panghinaan ng loob dahil dito. Pinatutunayan ng karanasan na kapag ang isang bagong mananampalataya ay namumuhay nang tapat at matatag sa harap ng kanyang pamilya, sa kalaunan ay naaakay sila sa Panginoon o kahit papaano ay nababawasan ang kanilang pagkapoot at nagiging mas bukas.

Ang pananagutan ng mananampalataya ay sumunod sa Panginoon at ipaubaya sa Kanya ang mga kahihinatnan. Lagi Niyang ginagantimpalaan ang pagsunod.

**Pakiramdam ko ay dapat akong magtiwala
kay Cristo, pero natatakot akong gawin ito.
Masasabi mo ba sa akin kung ano ang problema?**

Maaaring isa ito sa ilang bagay.

Maaaring kapalaluan.

Maaaring ikinahihiya mo si Jesus.

Maaaring mas gusto mo ang iyong mga kasalanan kaysa kay Cristo, na mas gusto mo ang kasiyahan kaysa kabanalan.

Maaaring dahil sa iyong pagmamahal sa isang taong hindi mananampalataya.

Maaaring dahil sa panggigipit ng pamilya, takot sa magiging reaksiyon ng iyong mga magulang.

**Natatakot ako na marami akong
kailangang isuko kung ako ay magiging
Cristiano. Masyadong mataas ang kapalit.**

Naisip mo na ba kung ano ang kapalit ng hindi pagiging Cristiano?

**Sa palagay ko ay ipagpapaliban ko na lang ito sa mas
huling bahagi ng aking buhay. Ayos lang ba iyon?**

Nakalimutan mo ang dalawang bagay. Ang isa ay ang kawalan ng katiyakan ng buhay. Ang isa pa ay ang posibilidad na dumating ang Panginoon anumang sandali.

**Inaamin kong maaari akong biglang
mamatay sa isang aksidente, pero ano**

iyang tungkol sa pagdating ng Panginoon?

Nangako si Jesus sa Kanyang mga tagasunod na Siya ay babalik. Walang nakaaalam ng oras; maaaring ngayong araw na. Maraming palatandaan na maaaring malapit na ito. Sa panahong iyon, ang mga tunay na mananampalataya ay aagawin patungo sa langit. Ang mga hindi mananampalataya na nakarinig ng ebanghelyo at tumanggi rito ay wala nang pagkakataong maligtas. Papasok sila sa panahon ng kakila-kilabot na kapighatian sa lupa at sa kalaunan ay sa mismong impiyerno.

Ang katapusan ba ng mundo ang tinutukoy mo?

Hindi, may ilang bagay na mangyayari bago ang katapusan ng mundo. Una, gaya ng nabanggit na, darating si Jesus at iuuwi ang iglesia sa langit. Pagkatapos ng isang panahon ng matinding kaguluhan sa lupa, babalik Siya upang itatag ang Kanyang kaharian. Ang kahariang iyon ay tatagal nang 1000 taon. Sa pagtatapos ng panahong iyon, magwawakas ang mundo gaya ng pagkakilala natin dito ngayon. Tutunawin ito ng apoy. Magbubukas iyon ng walang hanggang kalagayan kung saan magkakaroon ng bagong himpapawid at kalangitan at isang bagong lupa.

Sige, sabihin mo sa akin muli, nang simple hangga't maaari, kung paano ako maliligtas at makatitiyak nito.

Una, kailangan mong aminin sa harap ng Diyos na ikaw ay isang makasalanang may sala at ligaw, at na karapat-dapat ka sa parusa ng walang hanggang kamatayan.

Kailangan mo ring talikuran ang anumang ideya ng pagliligtas sa iyong sarili o kahit ang pag-aambag sa iyong kaligtasan sa pamamagitan ng mabuting pagkatao o anumang uri ng mabubuting gawa.

Susunod, kailangan mong sumampalataya na ang Panginoong Jesu-Cristo ay namatay bilang Kahalili mo, binabayaran ang parusang nararapat sa iyong mga kasalanan.

Sa wakas, sa isang tiyak na hakbang ng pananampalataya, kailangan mo Siyang tanggapin bilang iyong nag-iisang Panginoon at Tagapagligtas, ang iyong tanging pag-asa para sa langit.

Kapag ginawa mo ito nang buong katapatan, malalaman mo batay sa awtoridad ng Salita ng Diyos na ikaw ay ligtas sa panahong ito at sa walang hanggan.

Narito ang pangako ng Diyos: "Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan, kaya't ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan" (Juan 3:16).

Lahat ay makakamtan mo at wala kang mawawala.

Sasampalataya ka ba? Ngayon na?

Sa isang marangyang pagtitipon ng mga kilalang tao, isang dalagang tumugtog at umawit nang buong husay at ganda kaya umalingawngaw ang bulwagan sa palakpakan ng mga nakikinig.

Pagkatapos ay nagpasalamat sa kanya ang isang Cristianong nagngangalang Caesar Malan dahil sa kanyang pag-awit. Pero sa mahabang pag-uusap, maingat niyang ibinaling ang usapan sa espirituwal na kalagayan ng dalaga. Nagalit ang dalaga na

iminungkahi pa niyang ito ay makasalanang at kailangang maligtas. Hindi maganda ang naging tugon nito sa pangakong ang dugo ni Jesu-Cristo, ang Anak ng Diyos, ay makalilinis sa kanya sa lahat ng kasalanan. Matapos ang isang matalas na pagsaway, iniwan siya nito.

Nang gabing iyon ay hindi siya makatulog. Paulit-ulit na umaalingawngaw sa kanyang isip ang mga salita ni Malan. Alas-2 ng madaling-araw ay bumangon siya, kumuha ng lapis at papel, at habang dumadaloy ang luha sa kanyang mukha, isinulat ni Charlotte Elliott ang kilalang himnong *Just As I Am* ("Kung Ano Ako"). Isinasalaysay nito kung paano siya lumapit kay Cristo.

Kung Ano Ako

*Kung ano ako, walang maidadahilan,
Kundi ang dugo Mo'y nabuhos para sa akin,
At ako'y Iyong inaanyayahang lumapit,
O Kordero ng Diyos, ako'y lalapit! Lalapit!*

*Kung ano ako, hindi na naghihintay
Na alisin ang dungis sa aking kaluluwa,
Sa Iyo na ang dugo'y nakalilinis ng bawat mantsa,
O Kordero ng Diyos, ako'y lalapit! Lalapit!*

*Kung ano ako, bagama't sinisiklot
Ng maraming alitan at maraming alinlangan,
Mga laban at takot sa loob at sa labas,*

O Kordero ng Diyos, ako'y lalapit! Lalapit!

Kung ano ako, dukha, kahabag-habag, bulag;
Paningin, kayamanan, kagalingan ng isip,
Oo, lahat ng kailangan ko'y sa Iyo matatagpuan,
O Kordero ng Diyos, ako'y lalapit! Lalapit!

Kung ano ako, ako'y Iyong tatanggapin,
Sasalubungin, patatawarin, lilinisin, at aaliwin;
Sapagkat ang pangako Mo'y aking pinaniniwalaan,
O Kordero ng Diyos, ako'y lalapit! Lalapit!

Kung ano ako, ang di-maarok Mong pag-ibig
Ang gumiba sa bawat hadlang;
Ngayon ay maging Iyo, oo, Iyo lamang,
O Kordero ng Diyos, ako'y lalapit! Lalapit!

Charlotte Elliott

Sa Diyos ang lahat ng kaluwathatian.